

Беларускі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 9 (1045) ● Чацвер, 14 сакавіка 1974 г. ● Цана 2 кап. ● Газета выдаецца з 1935 г.

БЫЦЬ АКТЫЎНЫМІ БУДАЎНІКАМІ КАМУНІЗМУ!

ЗВАРОТ УДЗЕЛЬНІКАУ СУСТРЭЧЫ СТУДЭНТАУ-ВЫДАТНІКАУ ПЕРШЫХ
КУРСАУ ДА УСІХ СТУДЭНТАУ БДУ

Прайшлі цяжкія дні сесіі. Падводзячы вынікі работы ў першым семестры, мы, удзельнікі сустрэчы студэнтаў першых курсаў, здаўшыя экзамене-нацыйную сесію на выдатна, з задавальненнем адзначаем, што першы этап нашай вучобы ва ўніверсітэце пройдзен паспяхова.

Наш універсітэт носіць імя У. І. Леніна, і для нас, студэнтаў універсітэта, павінны стаць лозунгам словы Л. І. Брэжнева: «Вучыцца, працаваць і змагацца па Леніну!» а гэта азначае вучыцца выдатна, быць актыўнымі будаўнікамі камунізму.

Мы звяртаемся да ўсіх студэнтаў універсітэта з заклікам зрабіць гэты дэвіз галоўным законам усёго нашага студэнцкага жыцця.

У сучасных умовах выдатныя веды набываюць вельмі важнае значэнне, і нам, студэнтам першых курсаў, трэба будзе шмат папрацаваць. Трэба наву-

чыцца пастаянна ўдасканальваць свае веды, працоўваць навукі даследчыка, шырокі тэарэтычны круггляд. За час навучання мы павінны з найбольшай паўнатай узяць тыя веды, што дае нам універсітэт. Ні адной хвіліны страчанага часу, ніводнага пропуску заняткаў — вось наша задача.

Сёлетні год, вызначальны год пяцігодкі, значна-нальны для нас вялікай падзеяй: спаўняецца 50 год з дня прысваення камсамолу імя У. І. Леніна.

Мы заклікаем студэнтаў першых курсаў, усіх студэнтаў універсітэта выдатнымі ведамі і актыўным удзелам у грамадскім жыцці ўнесці свой дастойны ўклад у тую вялікую задачу, над выкананнем якой працуе ўсё савецкі народ.

**Студэнты-выдатнікі першых курсаў БДУ
імя У. І. Леніна.**

ВЫКОНВАЮЦА АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ

Калектывы кафедр юрыдычнага факультэта імкнуцца як мага лепш выканаць узятыя на гэты год сацыялістычныя абавязальствы. Так, кафедра тэорыі дзяржавы і права ўжо выканала шэсць пунктаў з адзінацца-

ці, прынятых як праграма дзеяння. Абмеркаван тэкст лекцыі Л. А. Прыходзькі «Новыя канстытуцыйныя межы сацыялістычных дзяржаў». Распрацавана метадыка напісання курсавых і дыпломных работ. Падрых-

таваны даклад «Метадыка чытання лекцый спецкурса па праблемах тэорыі дзяржавы і права для студэнтаў-завочнікаў». Напісан артыкул «Сутнасць Савецкай дзяржавы і права» для часопіса «Народная асвета». З 40 запланаваных лекцый для насельніцтва прачытана ўжо 10. В. РАМАНОВА.

ДАЛУЧЭННЕ ДА НАВУКІ

15 сакавіка адбудзецца студэнцкая гарадская навуковая канферэнцыя па выніках канферэнцыі в.у. У ёй прымуць удзел і некалькі студэнтаў-гісторыкаў нашага ўніверсітэта. Сёння мы прадастаўляем слова намесніку старшыні савета СНТ гістфака, удзельніку IV і V рэспубліканскіх конкурсаў студэнцкіх навуковых работ па праблемах грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, студэнту V курса аддзялення палітэканоміі У. Анцімоніку.

Значэнне навуковай работы студэнтаў у сучасных умовах нельга пераацаніць. Яе спецыфічнае месца ў сістэме падрыхтоўкі спецыялістаў вызначаецца, зыходзячы з яе ролі ў фарміраванні прафесійных якасцей спецыяліста і ўплыву на агульнае развіццё асобы. Студэнцкая навукова-даследчая работа — гэта комплекс мерапрыемстваў, якія паспяхова спалучаюць у сабе палітычнае, працоўнае і інтэлектуальнае выхаванне будучых маладых спецыялістаў. Менавіта ў сумеснай рабоце студэнта з выкладчыкам у канцэнтраваным выглядзе выяўляецца працэс выхавання будучага спецыяліста, грамадзяніна, інтэлігента. Менавіта ў навуковай рабоце папаўняецца недахоп сучаснай адукацыі — дыферэнцыяцыя ў падрыхтоўцы спецыялістаў, індывідуалізацыя ў навучанні і выхаванні.

Навуковая творчасць студэнтаў дазваляе выпрацаваць уяўленне аб навуцы як аб адзінай сістэме ведаў. Яе светапогляднае значэнне абавязкова ўдзел студэнта ў навуковай рабоце развівае пазнавальную актыўнасць, дазваляе больш шырока і дакладна пазнаёміцца з патрабаваннямі грамадства.

Вялікае месца ў студэнцкай навуковай рабоце займаюць у цяперашні час усеагульныя конкурсы студэнцкіх навуковых работ па праблемах грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху. У студэнтаў

гістарычнага факультэта яны даўно заваявалі вялікую папулярнасць. У самой ідэі гэтага конкурсу пакладзена і больш глыбокае вывучэнне марксісцка-ленінскай тэорыі, і фарміраванне ў юнакоў і дзяўчат навуковага падыходу да складаных сацыяльных з'яў, і пошукі самімі студэнтамі адказаў на хвалюючыя іх пытанні грамадскага жыцця.

На прайшоўшай ва ўніверсітэце студэнцкай канферэнцыі, першым туры гэтага конкурсу, больш паловы ўдзельнікаў складалі студэнты гістфака. Толькі на гэтай вынікавай канферэнцыі было заслухана і абмеркавана 250 дакладаў і паведамленняў студэнтаў усіх курсаў і аддзяленняў гістарычнага факультэта. Арганізацыйны камітэт прызнаў аўтараў лепшых работ пераможцамі першага, універсітэцкага, тура конкурсу і рэкамендаваў іх работы на II тур — рэспубліканскі конкурс.

Гэтым вынікам папярэднічала вялікая работа па абмеркаванні вынікаў студэнцкіх даследаванняў у камсамольскіх групах, на курсах, на пасяджэннях гурткоў і тэарэтычных семінараў.

З дакладамі і паведамленнямі, прадстаўленымі на конкурсе, больш 200 студэнтаў гістарычнага факультэта выступілі перад насельніцтвам рэспублікі ў час зімовых канікулаў і ў студэнцкіх будаўнічых атрадах, у школах і на вытворчасці ў час праходжання вытворчай і педагагічнай практыкі. Менавіта ў гэтым мы і бачым практычную значнасць удзелу студэнтаў у навуковай рабоце па грамадскіх навуках.

Нельга сказаць, што ў СНТ гістфака няма ніякіх праблем. Усё большую ўвагу савет СНТ звяртае на прыцягненне да навуковай работы студэнтаў малодшых курсаў. Асноўнай задачай савет СНТ лічыць стварэнне такіх умоў, пры якіх кожны студэнт у той ці іншай форме зможа займацца навуковай работай.

У. АНЦІМОНІК.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

КАЛЕКТЫЎНЫ ПРАПАГАНДЫСТ І ВЫХАВАЦЕЛЬ

НА ФІЛАЛАГІЧНЫМ факультэце адбыўся партыйны сход на тэму «Аб ролі факультэцкага на-сценнага друку ў вучэбна-выхаваўчым працэсе». З дакладам выступіў дацэнт кафедры беларускай літаратуры, член рэдкалегіі газеты «Беларускі ўніверсітэт» В. П. Рагойша.

Ён адзначыў, што на-сценгазета «Слова філолага», курсавыя газеты, біюлетэні СНТ і групы народнага кантролю, а таксама «Беларускі ўніверсітэт» сістэматычна асвятляюць жыццё на філалагічным факультэце, прапагандуюць у студэнцкім асяроддзі нормы і правы камуністычнай маралі, дапамагаюць фарміраваць марксісцка-ленінскі светапогляд. Яны арганізуюць студэнтаў усіх курсаў у адзіны маналітны калектыв, мабілізуюць іх на выкананне рознабаковых на-дзённых задач.

Значнае месца ў газеце «Слова філолага» ўдзяляецца вучобе, інтэрніцкаму жыццю, патрыятычнаму і інтэрнацыянальнаму выхаванню. Рэгулярна, з нумара ў

нумар, змяшчаюцца літ-ратурныя творы пачынаючых пастаў.

Разам з тым былі адзначаны і недахопы. Не заўсёды знаходзяцца сярод студэнтаў добраахвотнікі, якія б своечасова падрыхтавалі артыкулы для газеты, цікава расказалі пра жыццё групы, курса, асобных таварышаў. Нярэдка прыходзіцца пісаць і «арганізоўваць» матэрыял для чарговага нумара самім членам рэдкалегіі. А часам агрымліваецца і такая карціна: газета студэнцкая і прызначана для іх, а выдаецца перш за ўсё намаганямі і сіламі выкладчыкаў. І таму камсамольскай арганізацыі было прапанавана актывізаваць работу студэнтаў у выпуску газеты.

Звернута ўвага і на метадычныя пытанні, звязаныя з арганізацыяй пазашкольнай самастойнай працы. Настаўніку трэба ўмець арганізаваць літаратурныя гуртокі, наладзіць выпуск літаратурных альманахаў, на-сценнай газеты, баявых лісцоў і г. д.

З гэтай мэтай добра бы-

ло б да пачатку педпрактыкі арганізаваць на факультэце творчую вучобу, звязаную з выпускам групавых і курсавых насценных газет.

У дакладзе адзначаны і матэрыяльныя цяжкасці, з якімі даводзіцца сутыкацца пры выпуску газет.

Што датычыць зместу газеты «Слова філолага», то за апошнія гады на яе старонках не было ніводнай цікавай дыскусіі па надзённых пытаннях студэнцкага жыцця, слаба асвятляецца дзейнасць камсамольскай, прафсаюзнай і другіх грамадскіх арганізацый. Іншы раз у газеце змяшчаюцца не зусім удалыя гумарыстычныя матэрыялы.

Гаворачы пра іншыя факультэцкія органы друку і інфармацыі, было адзначана, што ў вельмі дрэнным стане знаходзіцца «Камсамольскі пражэктар», які выходзіць рэдка і на нізкім узроўні. І прычына тут, відаць, у тым, што камітэт камсамолы толькі прызначае адказных за выпуск, не растлумачыўшы ім спецыфіку работы. Не наладзіў ён і сувязь з дэканатам, гра-

мадскімі арганізацыямі, якія б своечасова давалі багаты і змястоўны матэрыял.

На факультэце ўжо даўно створан радыёвузел, але ён не працуе. І гэта зноў сведчыць аб безініцыятыўнасці ідэалагічнага сектара камітэта камсамолы.

Выступіўшы ў спрэчках камуністы Н. І. Гілевіч, М. М. Піпчанка, А. А. Лойка, В. М. Цімафеева, студэнт М. Дзесятнік гаварыў аб тым, што ў газетах «Слова філолага», «Беларускі ўніверсітэт», а таксама ў іншых выданнях студэнтаў пакуль што выступаюць рэдка. Партыйнаму бюро, камітэту камсамолы трэба больш актыўна прыцягваць будучых настаўнікаў да ўдзелу ў друку, паўсядзённа клапаціцца аб тым, каб шырай асвятлялася праз розныя сродкі інфармацыі вучоба, грамадскае жыццё, спартыўная работа факультэта, часцей выпускаліся літаратурныя старонкі, а таксама своечасова дастаўлялася газета «Беларускі ўніверсітэт».

В. КАЛАДЗІНСКІ.

У ПРОМНІ КАМСАМОЛЬСКАГА ПРАЖЭКТАРА

У час экскурсіі па нашаму ўніверсітэту школьнікі заўсёды з усмешкай разглядаюць «распісныя» сталы ў аўдыторыях, за якімі працуюць іх будучыя настаўнікі.

Рэйдавая брыгада штаба «КП» адзначае, што на чацвёртым паверсе галоўнага корпуса ўніверсітэта, дзе ў асноўным займаюцца студэнты матэматычнага факультэта, няма ніводнай вучэбнай аўдыторыі, у якой бы ўсе сталы былі чыстымі. Асабліва шмат спісаных сталоў у 428 і 430 аўдыторыях, у якіх параўнальна нядаўна пастаўлены новыя ста-

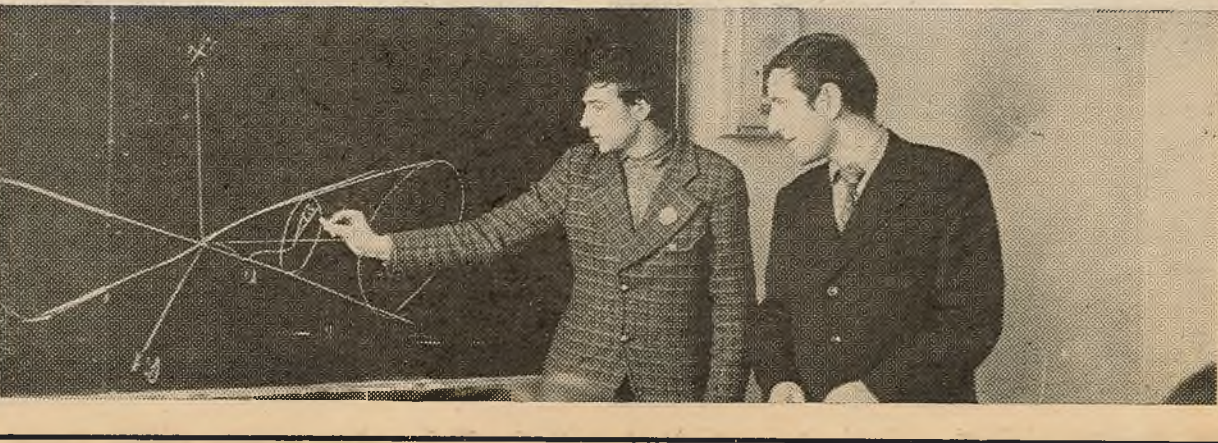
лы. Аналагічнае становішча ў 43 аўдыторыі факультэта журналістыкі, 309, 311, 501 аўдыторыях хімфака, 423 — матфака, 609 аўдыторыі галоўнага корпуса, у якой займаюцца студэнты гістарычнага, матэматычнага і факультэта прыкладнай матэматыкі, 601, 701 аўдыторыях біяфака і іншых.

Штабы «КП» хімічнага, гістарычнага, філалагічнага і іншых факультэтаў ход рэйду-праверкі стану вучэбных аўдыторыяў адлюстроўвалі ў насценным друку. Выпушчаны маланкі, выпускі «КП». На гэтым на большасці факультэтаў і закончылася работа.

Думаецца, што бюро камітэтаў камсамолы і штабы «КП» усіх факультэтаў у бліжэйшы час арганізуюць камсамольскі суботнік па навадзенню ў вучэбных аўдыторыях, лабараторыях належага парадку.

П. БРЫГАДЗІН,
старшыня штаба «КП»

Практычныя заняткі па тэме «Паверхні другога парадку» з першакурснікамі ФПМ вядзе ст. выкладчык А. А. Бандарэнка. Адназвае Сяргей Кашкевіч. Фота Д. Чаховіча.

ЁСЦЬ «БУРАВЕСНІК - 74»!

Закончыліся заняткі з навічкоў ветэраны пады-Змоўк гоман у калідорах. А за дзвярыма аўдыторыі № 28 чуецца ажыўленая гаворка, смех. Хто ж яны, парушальнікі цішыні і спакою філфака? Гэта байцы будаўнічага атрада «Буравеснік-74» сабраліся на свой першы сход, які вядзе камандзір Людміла Агароднік, студэнтка III курса рускага аддзялення. Ідзе абмеркаванне кандыдатур. Кожны расказвае аб сабе, аб тым, чаму вырашыў ехаць з будаўнічым атрадам. Многія з прысутных ужо маюць вопыт, а некаторыя паедуць з атрадам упершыню.

«Буравеснік» існуе пяць гадоў. На працягу двух ён утрымлівае першае месца сярод будаўнічых атрадаў універсітэта. У час працоўнага семестра ён выязджае ў Акцябрскі раён Гомельскай вобласці, у раён легендарнай Рудабелкі. Ужо некалькі гадоў запар камандзірам выбіраюць Людмілу Агароднік, камісарам — Рычарда Саматыя, студэнта III курса беларускага аддзялення.

...Ідзе сход байцоў будаўнічага атрада «Буравеснік-74». Размова сур'езная, бо менавіта ў гэтыя хвіліны нараджаецца новая будаўнічая сям'я. Не абыходзіцца без жартаў, але да кожнага

Размеркаваны абавязкі паміж членамі атрада. Камсоргам выбран Уладзімір Ламека, майстрам — Стаціслаў Палякоў, выбраны таксама адказныя за розныя сектары работы, рэдкалегія будучай газеты.

«Буравеснік-74» жыве, вучыцца, адпачывае. Байцы яго цвёрда вырашылі не абмяжоўвацца толькі сходамі і сустрэчамі ў час заняткаў.

«Буравеснік-74» не адзіны атрад на філалагічным факультэце. Закончана фарміраванне будаўнічага атрада «Верасок-74». Камандзір яго — Ася Надольская, студэнтка IV курса беларускага аддзялення, камісар — Міхаіл Ціцянку, студэнт II курса рускага аддзялення. Працаваць байцы атрада будуць у Мінскай вобласці.

Ёсць на факультэце і дзівочы атрад «Мара», які едзе ў Малдавію на чале з камандзірам Васілём Старычонкам і камісарам Тамарай Давыдоўскай.

Многа зараз клопатаў у штабе працоўных спраў філалагічнага факультэта.

В. ЕРМАКОВІЧ.

ДОБРА Б БЕЗ ТРОЕК

За плячыма засталася наша першая ў студэнцкім жыцці экзаменацыйная сесія. Пасля падвядзення вынікаў мы былі вельмі ўзрадаваны: наша чацвёртая група па колькасці балаў заняла першае месца сярод усіх груп першага курса матфака і была адзінай, дзе ўсе экзамены здадзены без незадавальняючых адзнак. І гэта невыпадкова.

З самых першых дзён заняткаў група ператварылася ў згуртаваны камсамольскі калектыў. І, канешне, больш за ўсё ўвагі было ўдзелена вучобе. На павестцы дня амаль кожнага сходу было пытанне аб рабоце ака-

дэмічнага сектара, адказы за які Саша Шыбут.

Акадэмічны сектар сачыў за наведваннем кансультацый тымі, хто атрымліваў на практычных занятках незадавальняючыя адзнакі. Было выдзелена некалькі моцных студэнтаў, якія сталі пастаяннымі кансультантамі па незразумелых пытаннях праграмы. Многа праводзілася культурна-масавых мерапрыемстваў. Усе разам наведвалі музеі, тэатры. Рэгулярна кожныя два тыдні праводзілі палітінфармацыі.

Вось гэта, непрыкметная на першы погляд, сяброўская атмосфера, не-

раўнадушныя адносіны да ўсіх падзей, непасрэдны ўдзел у жыцці і былі залогам поспехаў, якіх мы дасягнулі ў час экзаменаў.

Галоўнае ў любой справе — упэўненасць. А яна ўзнікае, калі ў чалавека добры настрой, калі ён адчувае, што вакол яго — добразычлівыя людзі, што яны дапамогуць, калі будзе цяжка.

На дасягнутым мы вырашылі не спыняцца. «Ніводнага троечніка!» — такі дэвіз нашай групы.

На гэты семестр намечана шмат цікавых і разнастайных мерапрыемстваў, якія будуць садзейнічаць павышэнню культурнага ўзроўню нашых студэнтаў, падтрымліваць іх імкненні да больш глыбокіх і трывалых ведаў.

В. МАМАДАЛЕЕВА,
студэнтка.

ФОТАРЭПАРТАЖ

Д. ЧАХОВІЧА.

Я Ў БІЁЛАГІ ПАЙШОЎ

Праз вялікія вокны ў лабараторыю льецца сонца. Яно адбіваецца ў вялікіх і маленькіх колбах з рознакаляровай вадкасцю, сонечныя зайчыкі скачучы па прабірках і засяроджаных тварах дзяўчат у белых халатах.

Ідзе вялікі спецпрактыкум у студэнтаў IV курса біяфака, што спецыялізуецца на кафедры біяхіміі.

Сёння заняты дзве групы, якімі кіруюць Ірына Пятроўна Хрыпчанка і Уладзімір Міхайлавіч Чарнагузаў. Заданні ў іх розныя: «Метады колькаснага вызначэння бялку ў розных біялагічных аб'ектах» і «Вызначэнне вітаміна В₆ у крыві і тканках». Абедзве тэмы — складаныя, а працэс даследавання шматступенны. Спачатку — азнаямленне з метадычнымі ўказаннямі, потым — падрыхтоўка рэактываў і ўжо толькі тады — непасрэдна эксперымент.

Тацяна Лосева і Ліда Каралёва працуюць разам. Каб вопыт атрымаўся, трэба ўлічыць усё да дробязей. Нават такая, здавалася б, нязначная справа, як мыццё хімічнага посуду, мае вялікае значэнне. Ад яе залежыць, у нейкай меры, поспех эксперыменту. Дзяўчаты чаруюць над прабіркамі, час ад часу перагаворваюцца:

— Дайце піпетку.

— Ліда, ты вяду сюды не налівала?

Падрыхтоўка рэактываў амаль закончана. Асвоены но-

вы прыбор — флюарометр. Можна крыху і перадыхнуць.

Тут, у калідоры, наспураць дзвярэй з надпісам «Лабараторыя біяхіміі» спрачаюцца аб новых спектаклях, абмяркоўваюць прачытаныя кнігі. Дзяўчаты цвёрда ўпэўнены, што заняткі толькі навукай робяць чалавека аднабаковым. І, як сцвярджае Ліда Каралёва, у век тэхнікі патрэбна больш лірыкі, інакш чалавек ператворыцца ў машыну.

— Дзяўчаты, не забыліся, што ў чацвер ідзем у беларускі тэатр на «Забыць Герастрата»? — звонка гучыць голас Уладзіслава Ус. А яшчэ яна з захапленнем умее расказаць пра работу над курсавой, пра вопыты, якія робяць у час заняткаў. Умее, хараша усміхаючыся, далікатна растлумачыць сутнасць свайго вопыту, старанна, амаль дзве гадзіны расціраць дрожджы, каб выдзеліць фермент.

Ірына Пятроўна Хрыпчанка

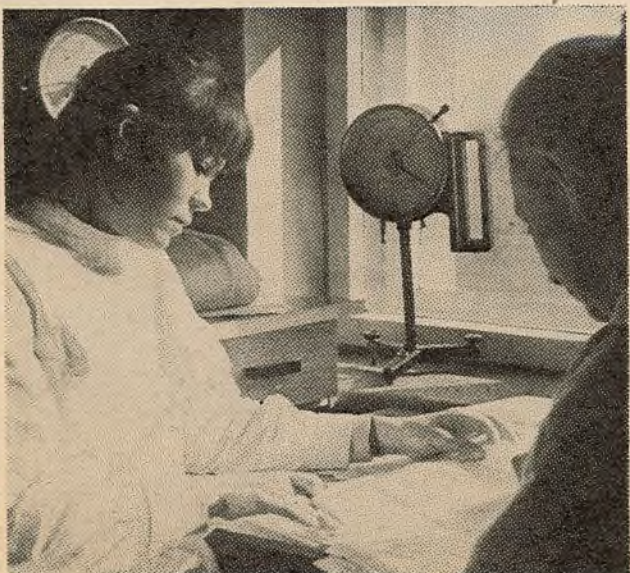
пра сваіх вучняў расказвае з любоўю і захапленнем:

— Дружныя, цікавыя. Паспяваюць і да заняткаў рыхтавацца, і ў навуковых гуртках займацца, і ў алімпіядзе ўдзельнічаць! Бывае, сядзяць над вопытамі да позняга вечара, а то кафедральную газету ўсе разам выпускаюць. Я веру ў сваіх рабят. Бо да нас на кафедру ідуць толькі такія — апантаныя.

Ларыса Дударэнка на біяфак паступіла толькі праз тры гады пасля заканчэння школы. Адрозніваецца ў жыцці факультэта: спачатку сакратар камсамольскага бюро курса, член камсамольскага бюро кафедры, зараз — прафорг групы. На малодшых курсах (тады часу было больш) выступала за гонар факультэта ў лыжных кросах. Цяпер больш сіл адыдае навуковай рабоце. Марыць пасля заканчэння БДУ займацца біяхіміяй у галіне медыцыны.

Л. ПЕРАСЫПКІНА.

Так праходзіць працоўны дзень у будучых біёлагаў.

ГІГІЕНА ЖЫЛЛЯ

Студэнт, які жыве ў інтэрнаце, павінен прытрымлівацца ўстаноўленага санітарнага парадку і правіл паводзін. Перш за ўсё патрэбна пакапаціцца аб тым, каб у пакоі было чыста і ўтульна: усё рэчы ў шафах і тумбочках акуратна складзены, ложка заўсёды прыгожа заланы.

Уборку памяшкання неабходна праводзіць два разы ў дзень: ранкам і вечарам. Каб менш падаваць пылу ў пакоі, трэба выкарыстоў-

ваць вільготны спосаб уборкі. У непрыбраных памяшканнях на рэчах накопліваецца слой пылу, які часта ўтрымлівае хваробаворныя мікраарганізмы. Асабліва важна захоўваць чысціню ў месцах агульнага карыстання (умывальнікі, туалеты).

Важна, каб у пакоі заўсёды было свежае паветра. У пакоі, які рэдка праветрываецца, паветра становіцца затхлым, у ім паніжаецца працэнт кіслароду, расце вільготнасць. Нельга ў пакоі

сушыць адзенне і бялізну, рыхтаваць ежу, таму што гэта павялічвае вільготнасць паветра і сырасць. Жыхары, якія знаходзяцца ў сырых пакоях, часцей захворваюць грыпам, ангінай, рэўматызмам. Пакой трэба праветрываць у любое надвор'е, некалькі разоў у дзень, асабліва ранкам і вечарам.

Нельга курыць у пакоі, нават пры адкрытай форціцы. Цыгарэты дым доўга застаецца ў памяшканні і трапляе ў лёгкія, прыносячы

шкоду не толькі курыльшчыку, але і тым, хто вымушан знаходзіцца побач з ім.

Нармальнае тэмпература ў пакоі — 18—22 градусы, а ў калідорах 16—18. У халодным памяшканні, а таксама ў гарачым, душным пакоі зніжаецца працаздольнасць, асабліва пры разумовай рабоце. На зіму трэба добра заклеіць вокны, што можа зрабіць самі студэнты.

Для прадукцыйнай раумовай працы важна правільнае, дастатковае і раўнамернае асвятленне жылых пакояў.

Здароўя студэнтаў мае работа грамадскіх арганізацый у інтэрнаце. У кожным інтэрнаце ёсць студэнцкі савет, у кожным пакоі — староста, на кожным паверсе павінен быць санітарны пост. Старасты абавязаны праправаваць, каб пакой быў чыстым і ўтульным. Санітарныя пасты правяраюць стан пакояў і месцаў агульнага карыстання, а таксама паведамляюць урачу аб захворваннях у інтэрнаце і арганізуюць догляд за хворым. Работы санітарных пастоў і стараст кіруе студсавет.

Ф. РЭЗНІКАВА,

Сёння мы прадастаўляем слова ўрачам паліклінічнага аддзялення БДУ, членам нашатага аддзела «Здароўе» рэдакцыі газеты «Беларускі ўніверсітэт».

З Д А Р О Ё

ГЭТА СУР'ЭЗНАЕ захворанне страўніка і дванадцатперснай кішкі. Па розных прычынах — парушэнне нервовай сістэмы, змяненне дзейнасці залоз унутранай сакрэцыі, парушэнне ў рэжыме харчавання — парушаецца дзейнасць слізістай абалонкі і пачынаецца язвенны працэс. Захворванне праходзіць хранічна, з пераменнымі паляпшэннямі і абвастражэннямі. Хвората турбуюць болі ў верхняй частцы жывата, якія працягваюцца, як правіла, праз вызначаны тэрмін пасля яды. Часта хворых турбуе пякотка, асабліва ў пачатку захворвання.

Пры лячэнні важна ўздзейнічаць на агульны стан арганізма: нервовую сістэму, працэсы абмену рэчываў.

Загойванне язвы пры правільным лячэнні працягваецца 5—6 тыдняў. У гэты час хворы павінен строга прытрымлівацца дыеты. Ежа павінна быць паўнацэннай па каларыйнасці — утрыманню бялкоў, тлушчаў, вугляводаў і вітамінаў. Ёсці трэба чатыры-пяць разоў у дзень у адзін і той жа час невялікімі порцыямі, каб

ежа лепш засвойвалася. З рацыёна выключаецца рэдзька, радыска, бабовыя, чорны хлеб, сырая гародніна і фрукты, асабліва нечышчаныя, ягады з жорсткай скуркай (агрэст, парэчкі). Нельга ўжываць мясныя, рыбныя і моцныя гароднінныя бульбены, грыбныя супы, смажаныя мяса і

ЯЗВЕННАЯ ХВАРОБА

рыбу, вострыя закускі, прыправы, вэнджаныя прадукты, кансервы, моцны чай, кофе. Гэтыя прадукты ўзмацняюць выдзяленне страўнікавага соку і абвастраюць хваробу. Катэгарычна забараняецца алкаголь.

Ежа не павінна быць вельмі гарачай або вельмі халоднай. Мясца і рыбу неабходна ўжываць варанымі. Пры дыеце важна забяспечыць паступленне ў арганізм вітамінаў. Трэба ўжываць розныя сокі: маркоўны (вітамін А), апельсінавы, мандарынавы (вітамін С). Вельмі карысны адвар шыпшыны. У меню павінны быць

ўключаны слізістыя супы з рысу, аўсянкі, ячнай крупы, геркулесу, пшанічных вутрубаў. Яны памяншаюць выдзяленне страўнікавага соку пры павышанай кіслотнасці. Вельмі карыснае цэльнае малако і масла. Калі малако арганізм пераноціць дрэнна, яго трэба разбаўляць цёплай вадой або

чаем. Норма — чатыры стаканы ў суткі. Яйца рэкамендуецца ўмятку або ў выглядзе паравога амлету, мяса — у выглядзе паравых катлет, кнэляў, суфле.

Калі хворы строга прытрымліваецца дыеты, то хутка наступае паляпшэнне, і тады асартымент прадуктаў можна расшырыць. Дазваляюцца больш густыя прадукты малочных кашы з рысавай, пярловай і аўсянай крупы, белы чорствы хлеб, няздобнае і пчэчанне, супы з гародніны і гароднінныя стравы ў працёртым выглядзе, паравая рыба, выціслая смятана, свежы кефір, стравы з лапшы, вер-

мішэлі, спелыя фрукты і ягады салодкіх гагункаў, апельсіны, мандарыны, чай, натуральная кава з малаком або з вяршчамі.

Нельга забываць і аб рэспірацыі. Неабходна ўставаць і класціся ў адзін і той жа час. Карысныя прагулкі на свежым паветры, асабліва перад сном. Спаць трэба не менш 8 гадзін у суткі. Не рэкамендуецца курыць, нікацін можа выклікаць спазмы сасудаў страўніка, што перашкаджае загойванню язвы.

Усе хворыя язвеннай хваробай павінны знаходзіцца пад дыспансерным наглядам ва ўрача-тэрапеўта. Вясоной (сакавік, красавік) і восенню (верасень, кастрычнік) неабходна праходзіць медыкаментознае лячэнне, каб у час выявіць абвастражэнне.

Вясной і восенню самаадчуванне хворых звычайна пагоршваецца. У гэты час трэба асабліва строга прытрымлівацца дыеты і атрымліваць рэкамендуемае ўрачом прафілактычнае лячэнне.

М. ЯЦЭВІЧ.

АЛКАГОЛЬ — ЯД!

Алкаголь і творчае актыўнае жыццё, алкаголь і моцная сям'я, алкаголь і здароўе — паняцці несумяшчальныя.

Усе органы і сістэмы нашага арганізма нясуць страты ад уздзеяння алкаголю. Гэты факт бясспрэчны. Даказана таксама, што найбольш уразалівая цэнтральная нервовая сістэма. Нават пасля дзвюх-трох чарак спіртнога чалавек нейкі час перастае быць самім сабой, губляе пачуццё самакантролю, дакладнасць рухаў, логіку мыслення.

Алкаголікамі становяцца не адразу. Але ў тым і каварнасць алкаголю, што непрыкметна, паступова бярэ ён чалавека ў свой палон, пазбаўляе ўсіх чалавечых якасцей. Асабліва згубна дзейнічае ён на здароўе жанчын і маладых людзей.

Прывыканне да алкаголю і змяненне асобы ў юнакоў і дзяўчат наступае ў некалькі разоў хутчэй, чым ў людзей сталых. Гэта растлумачваецца тым, што малады арганізм знаходзіцца яшчэ ў стадыі развіцця і больш адчувальны да ўсялякай інтэлексуальнай існае думка, што ўжы-

ванне, хоць і рэгулярнае, але малых доз алкаголю, бясшкодна. Гэта не так. Нават малыя яго дозы шкодна ўплываюць на псіхіку. Вопыты паказалі, што прыняцце мацэралам 25—50 грамаў гарэлкі павялічвае на 25 працэнтаў колькасць павялічанага на 50 грамаў гарэлкі, прынятай вадыцеллем, павялічвае магчымасць аварыі ў 7 разоў.

Чалавек паступова губляе кантроль за колькасцю выпітага спіртнога. Характар аматара выпіць змяняецца, ён становіцца згаістым, злым, скільным і бессардэчным, схільным з-за дрэбязей скандаліць, у яго слабее паміць, зніжаецца працаздольнасць. У цяжкіх выпадках могуць развіцца алкагольныя псіхозы. І самае страшнае, што чалавек тады ўжо не ў сілах кінуць піць. Толькі працяглае лячэнне і вельмі моцнае жаданне стаць чалавекам можа дапамагчы.

Згубна дзейнічаюць нават малыя дозы алкаголю на патомства. Бо жыццё дзіцяці пачынаецца з моманту зачатку. І калі ў гэты час адзінаццаці бацькоў быў п'яным, малое можа нарадзіцца нервовым, хворым, з цяжкімі фізічнымі ненармальнасцямі (уродствамі). Аб шкодным уздзеянні алкаголю на патомства ведалі яшчэ ў старажытнасці. У Спарце закон забараняў маладым людзям у дзень шлюбу піць віно. Нічога, акрамя вады, не пілі маладажоны ў Карфагене. А ў наша цывілізаванае стагоддзе, на жаль, нярэдка юнакі і дзяўчаты пачынаюць сумеснае жыццё ў стане моцнага ап'янення.

Не многія мужчыны і юнакі ведаюць, што алкаголь з'яўляецца страшнейшым ядам для палавой сістэмы і нярэдка вядзе к імпаўнасцям, палавой слабасці.

Л. МАРЫЧАВА.

ДЫСПАНСЕРЫЗАЦЫЯ

Усе хворыя рэўматызмам, незалежна ад самаадчування, знаходзяцца пад пастаянным дыспансерным наглядам, атрымліваюць бясплатнае лячэнне. Узятая на ўлік з прычыны захворвання рэўматызмам павінна строга прытрымлівацца назначэння ўрача.

Захворванне рэўматызмам узнікае часцей за ўсё пасля перанесенай ангіны, скарлаціны, грыпа, катару верхніх дыхальных шляхоў.

Вясной і восенню, калі найбольш частыя прастудныя захворванні, праводзіцца сезоннае папераджальнае прафілактычнае лячэнне. І ў гэты час неабходна строга выконваць прадпісанні ўрача.

Пры добрым самаадчуванні хворы павінен прытрымлівацца звычайных гігіенічных правіл: дастатковы сон ноччу, адпачынак днём, разнастайнае і багатае вітамінамі харчаванне. Вельмі карысныя заняткі фізкультурай. Хвораму рэўматызмам забараняецца ўжыванне спіртнога, пажадана і не курыць.

Калі ўрач назначыў медыкаментознае лячэнне, неабходна строга выконваць яго назначэнні. Нават пры добрым самаадчуванні хворыя рэўматызмам павінны пастаянна знаходзіцца пад наглядам урача.

М. ЦЫРУЛЬНІКАВА.

ДАР, ЯКІ ТРЭБА БЕРАГЧЫ

Арол бачыць значна далей, чым чалавек, але чалавечы вока заўважае ў рэчах значна больш, чым вока арла.

Ф. Энгельс.

Трэба толькі закрыць вочы, як чалавек аказваецца ў цемры. Ён чуе, абмацавае прадметы, адчувае іх холад або цяпло, але не бачыць. 70 працэнтаў інфармацыі чалавек атрымлівае праз вочы. А. М. Горкаму ў час хваробы прыйшлося некалькі дзён прабыць з павязкай на вачах. Аб сваім стане ён пісаў: «Нічога не можа быць страшней, як згубіць зрок, — гэта невыказная крыўда, яна адбірае ў чалавека дзевяць дзесятых свету».

Зрок не з'яўляецца вечным і нязменным. Яго трэба берагчы. На жаль, калі мы бачым добра, то забываем аб неабходнасці захоўваць гігіену зроку. І часам вельмі неаащадна карыстаемся ім.

Зрок можа пагоршыцца ад розных прычын. І вельмі часта ад недастатковага асвятлення. Значыць, добрае асвятленне — першая ўмова захавання зроку.

Маблё ў памяшканнях належыць расставіць так, каб яна не засланяла нават маленькай частачкі акна, не трэба складаваць на падаконніках папкі з паперамі або кнігі.

Вазоны, канешне, упрыгожваюць памяшканне, але

размяшчаць іх трэба разумна. Нельга ставіць на падаконніках высокія, шырокалістыя расліны.

Занавесы днём лепш поўнаасцю раскоўваць. Асабліва ўвага павінна быць звернута на чысціню вокан.

У жылых і службовых памяшканнях, дзе прыходзіцца напружваць зрок, рэкамендуецца сцены афарбоўваць у светлы колер: блакітны, светла-зялёны, светла-жоўты.

Штучнае асвятленне лічыцца дастатковым, калі на кожны метр плошчы прыходзіцца 10—15 ват. Матавая лампа больш расейвае святло, таму на кожны метр плошчы павінна быць не менш 20 ват.

Для ўсіх відаў работ, звязаных з неабходнасцю разглядаць дробныя дэталі (чытанне, шыццё, чарчэнне і г. д.), патрабуецца дадатковае асвятленне — настольная або прымацаваная на рухомым кранштэйне лампа. Для мясцовага асвятлення звычайна выкарыстоўваецца лампачка ў 60 ват. Лямпу трэба прыкрываць абажурам, пажадана непразрыстым, жоўта-зялёнага колеру. Святло ад лямпы павінна падаць злева.

Адлегласць ад вачэй да кнігі, якая ляжыць на стала або парце, павінна адпавядаць найлепшай зрокавай рабоце — 30—40 сантыметраў. Кнігу трэба пакласці на падстаўку пад вуглом 30—40 градусаў да паверхні стала, а пры пісьмовых работах неабходны нахіл стала пад вуглом да

15 градусаў. Правільна, калі сядзенне крэсла паралельна краю стала, спінка — апора ў час сядзення. Няправільная пасадка з дня ў дзень садзейнічае развіццю блізарукасці.

Вялікую ролю ў захаванні зроку адыгрывае правільны рэжым дня. Сістэматычныя недасыпаны, злоўжыванне праглядамі тэлевізійных перадач шкодна адбываюцца на здароўі, а таму і на зроку. Самы лепшы адпачынак пасля зрокавай работы — актыўны, у руху.

Прагулкі, хадзьба на лыжах, канькі, гульні ў мяч, грэбля, паляванне, гульні ў тэніс садзейнічаюць лепшаму кровазабеспячэнню вачэй і пастаяннаму прытоку да іх крыві, багатай кіслародам.

Як глядзець тэлевізійныя перадачы? Гэта пытанне ці-

кавіць многіх. Частыя і працяглыя прагляды перадач не рэкамендуецца, таму што выклікаюць ператамленне мышц вачэй. Карысна асвятляць пакой бакавым святлом — таршэрам, бра або настольнай лямпай. Экран тэлевізара павінен быць аддалены ад вас не менш чым на 3 метры.

Вялікае значэнне ў захаванні зроку адыгрывае рэгулярнае і паўнацэннае харчаванне.

Развіццю блізарукасці могуць садзейнічаць і перанесеныя інфекцыйныя захворванні. Таму прывіўкі трэба рабіць своєчасова.

Не трэба забываць, што зрок — вялікі дар прыроды — з'яўляецца вечным і нязменным. Яго трэба берагчы!

С. РАБУШКІНА,

ПА ВЫНІКАХ МІЖНАРОДНАЙ БІЯЛАГІЧНАЙ

На біяфаку нядаўна адбылося чарговае пасаджэнне беларускага аддзялення Усесаюзнага гідрабіялагічнага таварыства. У ім прымалі ўдзел супрацоўнікі праблемнай лабараторыі, лабараторыі возеразнаўства, кафедры заалогіі пазваночных і беспазваночных біялагічнага факультэта і інстытута рыбнай гаспадаркі БССР. Пасаджэнне адкрыў член бюро Усесаюзнай камісіі гідрабіялагаў секцыі прэсных вод, дацэнт кафедры заалогіі беспазваночных У. П. Ляхновіч.

Затым перад сабраўшыміся з цікавым дакладам «Агульныя асаблівасці экасістэм азёр па выніках міжнароднай біялагічнай праграмы» выступіў прэзідэнт Усесаюзнага гідрабіялагічнага таварыства прафесар Г. Г. Вінберг.

Міжнародная біялагічная праграма была прынята ў 1964 годзе па рашэнню Міжнароднага саюза навуковых таварыстваў. Прыняцце такой праграмы прадиктавана узросшай неабходнасцю рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў. У лістападзе 1965 года Савецкім нацыянальным камітэтам Міжнароднай біялагічнай праграмы Акадэміі навук СССР быў скліканы сімпозіум, на якім разглядаўся агульны кірунак работ па вывучэнню біялагічнай прадукцыйнасці прэсных вод.

Г. Г. Вінберг адзначыў, што ў выніку практычнай дзейнасці савецкіх гідрабіялагаў за апошнія некалькі год выдзешаў шэраг метадычных дапаможнікаў па даследаванню прадукцыйных працэсаў, якія адбываюцца ў згуртаваннях жывых арганізмаў, што жывуць у прэсных водах і ўтвараюць у адзінстве з месцам іх жыццядзейнасці экалагічную сістэму.

У дакладзе адзначаны значныя заслугі беларускіх гідрабіялагаў па задачах МБП. У прыватнасці, па выніках работы, якая праводзілася на працягу некалькіх месяцаў на возеры Дрываты, у 1964 годзе групай гідрабіялагаў БДУ была выдадзена манаграфія і распрацавана схема сістэмы даследавання прэснадонных вадаёмаў. Прапанаваная для разгледжання на міжнародным гідрабіялагічным сімпозіуме ў Варне, яна была адобрана, а затым і прынята.

Параўнаўшы даныя па вывучэнню шэрагу азёр, атрыманыя даследчыкамі Украіны, Беларусі, Узбекістана, РСФСР і некаторых іншых рэспублік Савецкага Саюза, дакладчык падкрэсліў, што дасягнуты значныя поспехі.

Цяпер, маючы пераканаўчыя вынікі па асаблівасцях жыццядзейнасці асобных груп жывёлных і раслінных арганізмаў, стала магчымым ушчыльняць падыходы да вывучэння прадукцыйных працэсаў прэснадонных экасістэм у цэлым.

ЛЯ ПАД'ЁЗДА геаграфічнага корпусу спыніўся маленькі блакітны аўтобус. Віншаваанні, абдымкі, моцны поціск рук... Спылюцца пытанні. Вясельны шумам напаяўняецца двор універсітэцкага гарадка. Так бывае заўсёды, калі з экспедыцыі вяртаюцца супрацоўнікі лабараторыі возеразнаўства. І зусім не дзеля традыцыі тых з супрацоўнікаў, што засталіся ва універсітэце, дружна праводзяць і радушава сустракаюць экспедыцыйную групу. У гэтым крыецца сакрыт поспеху калектыву, згуртаваната цяжкасцямі і загартаваната ў суровых умовах «майстарань» прыроды.

Галінавая навукова-даследчая лабараторыя возеразнаўства створана мінулым летам. Калектыв іе малады як у прамым, так і ў пераносным сэнсе. Асноўная частка супрацоўнікаў — гэта

І. І. Богдзель, старшы інжынер А. Н. Рачўскі і многія іншыя. Калі пазнаеш гэтых людзей блізка, адразу пранікаеш да іх сімпатыяў і павагаў. Кожны — сапраўдны таварыш, гатовы ў цяжкую хвіліну прыйсці на дапамогу, падзяліцца вопытам.

Зімовая экспедыцыя гэтага года была для многіх маладых супрацоўнікаў першай. Цяпер ужо здаў амаль паўтары тысячы кіламетраў шляху: з Мінска — на паўночны захад, да граніц Латвіі, дзе знаходзіцца возера Рычы. Асаблівасць гэтага гіганцкага вадаёма не толькі ў яго глыбінях, якія дасягаюць 52 метраў. Тут, у тоўшчы вады, пражываюць нейкі дасягае сямі метраў, на самых вялікіх глыбінях жыве яшчэ з часу ледніковага перыяду маленькі рачок лімнакалянус. Дзякуючы гэтай жывёліне возера заслужыла

дзiesiąткі метраў у глыбіні азёр. Спачатку рукі ледзяноць, але праз некалькі хвілін іх ужо апальвае агнём, ды так, што прыходзіцца ахалоджваць, засунушы ў палонку. А вось з пашней ніколі не засумуеш. У мароз гарача, у адлігу зусім баяна. Асабліва спачатку, пакуль асвоіш тэхніку работы з дзёдаўскім абсталяваннем. Спіну назваўтра не разгануць, і рукі, як свінец, вая. Ну, а мазалёў працоўных не палічыць. «Лентяй за дело, а мазоль за тело», — спагадліва жартуюць рабяткі ў такіх выпадках.

Бывае, наскочыш вакол палонкі, затым падымеш галаву — а перад вачыма суцэльная мутная заслона туману. Берагоў зусім не відаць. Нават уявіш сябе вялікім палярнікам. Прысядзеш, каб устанавіць трос на адметку, і шлёпнешся ў кашыцу падталага снегу.

зноў адкрые свае блакітныя воды і адлюструе ў іх далікатную постаць. А яна будзе прапятаць лісцем і нашэптаць возеру сумную песеньку пра свой лёс. Уздоўж берагу няцяжка заўважыць на свежым снезе многа звярыных слядоў.

МОЙ РОДНЫ КУТ...

хлопцы і дзяўчаты, якія толькі што закончылі біялагічны або геаграфічны факультэт нашага ўніверсітэта. Некаторыя — студэнты заочнага факультэта. Як прывіта, усе яны — людзі, блізкія па духу, з моцнымі характарамі, адданыя сваёй справе, гатовыя да любых цяжкасцей. Гэтага патрабуе прафесія лімналага і гідрабіялага, прысвяціўшы сябе навуцы аб заагадках нараджэння, будовы і жыцця прыродных акарыумаў — азёр.

Душа і гонар лабараторыі возеразнаўства — яе навуковы кіраўнік, прафесар Ольга Піліпаўна Якушка. Вялікім аўтарытэтам карыстаюцца яе вучні: заагадчык лабараторыі В. А. Калечыц, заагадчык сктараў О. К. Мельнікцаў, І. А. Мыслівец, малодшы навуковы супрацоўнік А. А. Серафімовіч і

асабліваю ўвагу гідрабіялагаў.

Затым наш экіпаж імчаўся на паўнач, да не менш велічаватага возера Няшчэрда, якое славіцца вялікай колькасцю прамысловай рыбы.

Туман праследваў нас усюды. Невялікія астравы на азёрах, ахутаныя густым, млочна-шэрым туманам, здаваліся прымёрзлым да льдоў судамі. За 18 дзён экспедыцыі ўсяго некалькі разоў, ды і то ненадоўга, з'яўлялася сонейка. Разане вочы вострым блыскам падталы снег, як бы ўсімхінуўшыся радасна сонцу, і зноў лакрываецца змрочным целам. Марозныя дні былі для нас не менш радасцю, чым кружка гарачай кавы на лёдзе.

На возеры Няшчэрда аматарская лоўля рыбы забаронена. Але храбрацоў, якія парушаюць законы па ахове прыроды, нямала. Асабліва ў туманныя дні. Пакуль мы перасякалі возера, даследуючы яго, не аднаго браканьера напалохалі. Мы пакінулі гонар Расонскага раёна, каб завяршыць работу на азёрах Ушацкай групы.

Складаная і цяжкая работа зімой на возеры. Але цяжкасці для тых, у каго дэвіз — перамагаць, — толькі стымул да актыўных дзеянняў. У марозныя дні на адкрытым возеры рукі стывуць ад халоднага металу трубаў буравой устаноўкі. Аплякае твар калючы вечер. Мокрыя тросы прыбораў сотні раз апускаюцца на

Рукавіцы і рукавы мокрыя па локці. Злуешся на сваю наўліную фантазію, а навокал омах — «зноў пятакі збіраеш»...

На дзівя вясельні і жыццярдасны народ лімналагі. Жартаў у іх хоць адбаўляй. І нічым іх не пройнеш. Люты грып і той адступае ў экспедыцыях. Нават без насьмэрку абышліся, прамакаючы часта да нітачкі. Відаць, сама прырода-матуля ахоўвае.

У свабодныя хвіліны нашы фотаапараты накіроўваліся да ўзлескаў. Зняць прыгожы пейзаж, злавіць птушку ў аб'ектыву — таксама немалы поспех. Будзе чым упрыгожыць фотаатрыну лабараторыі.

Надвор'е было большай часткай туманнае, пахмурнае. Змрочным здаецца ўсё навокал. Але прыгледзішся больш уважліва і заўважаш, што ўсё далёка не так. Многа чудовага ў гэтай, на першы погляд сумнай, карціне возера.

Застыў у прыбярэжных ільдах чарот, схіліўшы свае сухія суквецці на васькожаўтыя сцяблінках, у матавым святле туману ён выпраменьвае якоесьці таёмнічае святло. Маўкліва стаіць на беразе лес, з шоргатам губляючы ў падталы снег буйныя кроплі-расіны. Ля самага берагу — ніца яврба. Яна цяпер зусім плача. Нізка апусціўшы бяліставую крону, звесіўшы тонкімі рыскамі свае галінкі, яна амаль не заўважна пагайдвае імі. Сумна чакае, калі возера

Козы статкамі блукуюць ноччу ля берагоў у пошуках вадапою. Крыху далей, у лесе, можна знайсці глыбокя, выразна выбітыя сляды сахатага. Калі прайсці па заямым следах, можна спаляхаць касога на лежні, які дае драла, як цыркач. Ззаду здаецца, быццам заяц праз галаву куляецца. Шмат цікавага і захапляючага могуць расказаць аматару прыроды чыстыя старонкі біялагічнай зімовай кнігі. На лёдзе возера гэтыя белыя старонкі часта захоўваюць каварныя сюрпрызы. Асабліва небяспечныя месцы ў залівах, куды ўпадзюць невялікія рачулкі, што нясуць цёплую крынічную ваду. Лёд тут вельмі тонкі, працяглая адліга яшчэ больш аслабляе яго. Стукнуўшы пашней, праваліцца зусім проста. А азёры не знаёмых, глыбокія. Штодзень паўтараем мы правільны тэхнікі бяспекі. А хваляванне не пакідае начальніка экспедыцыі. Пад яго адказнасцю перш за ўсё здароўе і бяспека вялікай групы людзей.

Толькі-толькі, паспяхова справіўшыся з задачай, прыбыла наша група з экспедыцыі, а ўжо на змену ёй накіравалася другая. Новая экспедыцыя будзе трыццаць на поўдні рэспублікі, у Жыткавіцкім раёне, на возеры Чырвонае. Узначальвае новую групу заагадчык сктара агульнай лімналогіі О. К. Мельнікцаў.

П. МІТРАХОВІЧ.

КРЫМІНАЛІСТЫЧНЫ ЛЕКТОРЫЙ

Умацаванне сувязі тэорыі з практыкай — адзін з важнейшых напрамкаў прафесійнага навування студэнтаў. На юрыдычным факультэце гэта пытанне пастаўлена ў цэнтры ўвагі пры арганізацыі вучэбнага працэсу. Важным крокам у гэтым напрамку з'явілася новае пачынанне — крыміналістычны кіналекторый, арганізаваны кафедрой крыміналістыкі. Ён пачаў дзейнічаць у канцы лютага ў актавай зале галоўнага корпусу. Кіналекторый адкрыў уступным словам заагадчык кафедры крыміналістыкі доктар юрыдычных навук, прафесар

А. В. Дулаў. Ён расказаў пра значэнне правільнага адлюстравання ў літаратуры і кінамастацтве дзейнасці органаў, якія вядуць барацьбу са злачыннасцю, адзначыў, што даволі часта даводзіцца яшчэ сустракацца з выпадкамі аднабаковага падыходу да гэтага пытаньня, з паказам вонкавай лёгкасці і прастаты ў выкрыцці цяжкіх злачынстваў. Студэнты-юрысты павінны добра адчуваць усю складанасць выбранай імі спецыяльнасці, каб быць гатовымі ў будучым умела дзейнічаць пры любых абставінах. Затым з інфармацый аб

дзейнасці органаў крымінальнага вышуку перад студэнтамі выступіў намеснік начальніка Фрунзенскага райаддзела унутраных спраў горада Мінска падпалкоўнік міліцыі В. М. Сушкевіч. З вялікай увагай слухачы азнаёміліся з канкрэтнай практычнай раскрьіцця складаных спраў.

Асабліваю цікавасць выклікала ў студэнтаў дэманстрацыя дакументальнага і мастацкага фільмаў пад адной назвай «Вудні крымінальнага вышуку». Кожны з прысутных амож мастакойна ацаніць, як адпавядае мастацкае адлюстраванне сапраўднай дзейнасці органаў барацьбы са злачыннасцю.

Арганізацыя кіналекторыя патрабавала значных намаган-

няў. У сувязі з гэтым трэба аддаць належнае в. а. дацэнта кафедры крыміналістыкі Грыне Антонаўне Матусевіч, якая узяла на сябе галоўны клопат па забеспячэнню своечасовага ажыццяўлення ўзнікшай на кафедрі ідэі.

Крыміналістычны кіналекторый толькі пачаў сваю работу. Спадзяёмся, што ён будзе са дзейнічаць павышэнню прафесійнай падрыхтоўкі студэнтаў-юрыстаў. Прынясе ён карысць і ўсім тым, хто цікавіцца дзейнасцю органаў юстыцыі, іх складанай і адказнай справай.

Г. ШУМАК, выкладчык кафедры крыміналістыкі.

У ВНУ КРАІНЫ

«СТУДЭНТЫ УНІВЕРСИТЕТА — НАВУЦЫ І ВІТВОРЧАСЦІ»

— пад такім дэвізам у Ленінградскім універсітэце праходзіць першая выстаўка работ

членаў СNT. Яна з'яўляецца падвыдэннем вынікаў шматгадовай працы студэнцкіх навуковых калектываў, цудоўнай падтрымкай для абмену вопытам.

«Ленінградскі ўніверсітэт».

ФЕСТИВАЛЬ КАМСАМОЛЬСКОЙ ПЕСНІ

у гонар 50-годдзя прысваення камсамолу імя У. І. Леніна правядзе ў канцы сакавіка камітэт

ВЛКСМ і прафком Беларускай сельскагаспадарчай акадэміі.

«Савецкі студэнт».

«ПАН ДЫРЭКТАР»

— заслужаны артыст РСФСР, артыст Маскоўскага тэатра сацтыры Спартак Мішулін і пісьменнік, драматург, рэжысёр Аскар Волін нядаўна былі гасцямі студэнтаў Мардоўскага ўніверсітэта. Вясельны мініцю-

ры, кароткія гумарыстычныя аповяданні, жарты гучалі увесь вечар.

СТУДЭНЦКАЕ КАФЭ

адкрыта ў Мардоўскім універсітэце. Кожную суботу тут збіраецца моладзь, каб весела адпачыць, прыняць удзел у шматлікіх конкурсах, насправацца па хвалюючых праблемах.

«Мардоўскі ўніверсітэт»

У чытальнай зале.

Фота П. Грабенчуна.

Рэдактар А. А. НИКОЛЕНКА.